

רע"פ 1130/20 - דוד דהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1130/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: דוד דהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בע"פ 21294-07-19 מיום 22.01.2020 שניתן על ידי כבוד השופטים א' ביתן, ג' שלו, י' אקסלרד

בשם המבקש: עו"ד ניר ישראל
בשם המשיבה: עו"ד עודד טאובר

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבארשבע (כב' השופטים א' ביתן (סג"נ), ג' שלו, י' אקסלרד) בע"פ 21294-07-19 מיום 22.1.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום באשדוד (כב' השופט י' ליבליין) בת"פ 1809-06-14.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על בסיס הודאתו בכתב אישום מתוקן בשנית שייחס לו ביצוע שבע עבירות מס של אי הגשת דוחות מס הכנסה לאורך תקופות שונות במשך מספר שנים, שביצע כמנהל הפעיל בשלוש חברות (שהורשעו גם הן) לפי

עמוד 1

סעיפים 216(4) ו-224א לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

2. ביום 27.5.2019 גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש. בגזר הדין, קיבל בית המשפט את עמדת המשיבה כי יש לראות בכל דוח שלא הוגש כאירוע נפרד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. לאחר שעמד על נסיבות ביצוע העבירות וסקר את מדיניות הענישה הנוהגת, קבע בית המשפט את מתחם הענישה ההולם משבעה חודשים ועד לשמונה עשר חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונש קנס הנע משלושים אלף ועד לשישים אלף ש"ח. בבואו לקבוע את העונש במתחם, עמד בית המשפט על הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ובהן הודאתו של המבקש בשמו ובשם החברות אך ציין כי זו ניתנה רק כארבע שנים לאחר הגשת כתב האישום, וכי המבקש לא הוכיח כי פעל להסרת המחללים ואף המשיך לבצע עבירות לאחר הגשת כתב האישום. נוכח אלו, גזר בית המשפט על המבקש אחד עשר חודשי מאסר לריצוי בפועל; מאסר מותנה; התחייבות כספית וקנס בסך שלושים אלף ש"ח או חמישה חודשי מאסר תמורתו.

המבקש ערער על פסק דינו של בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור אך מצא להמיר את משך תקופת המאסר חלף הקנס בחודשיים תחת חמישה חודשים. בפסק דינו עמד בית המשפט על השיטתיות במעשיו של המבקש אשר ביצע באמצעות חברה פעילות עסקית ניכרת בהיקף של מיליוני ש"ח מבלי להגיש דוחות לרשויות המס, הפסיק להפעילה והעביר את הפעילות לחברה אחרת, כאשר הפעילות הכוללת עלתה על חמישים מיליון ש"ח. בית המשפט דחה את טענת המבקש לפיה יש להניח לטובתו כי לא הרוויח ולא היה חייב בתשלום מס משבמעשיו שלו, לא אפשר לרשויות המס לבחון את הדברים. כך, דחה בית המשפט את טענת המבקש כי יש לראות בו כמי שהסיר מחדליו אף שהגיש את הדוחות לאחר מתן גזר הדין, בקבעו כי הטעם שבבסיס הסרת המחלל והתחשבות בו – תיקון הפגם והחזרת המצב לתקינותו – לא מתקיים שעה שהמבקש הגיש את הדוח לשלטונות המס שנים רבות לאחר המועד בו היה עליו להגישו. בית המשפט לא מצא להידרש לטענות המבקש ביחס להנמקות בית משפט השלום שהביאו לגרסת המבקש להחמרת העבירות בהן הודה והדגיש כי בחינת ערכאת הערעור ממוקדת בעונש והלימתו לעבירות שבוצעו, כך שהעונש שנגזר בסופו של יום על המבקש מתחשב כראוי במכלול הגורמים, איננו מחמיר, ואין כל הצדקה להתערב בו.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה ותגובת המשיבה

3. המבקש סבור כי "בתי המשפט קמא פגעו באוטונומית הרצון והחופש של המבקש בעת מסירת הודאתו בכתב האישום בפני בית משפט, באמצעות קביעת חומרת עבירה, עובדות ונסיבות החורגות מהודאתו" באופן הפוגע בזכותו להליך הוגן, בכך שבית משפט השלום הניח לכאורה שפעל במטרה להתחמק מתשלום מס בעוד שהעבירות בהן הורשע עוסקות באי דיווח בלבד. עוד נטען, כי קביעתו של בית המשפט המחוזי לפיה בהגשת הדוחות המבקש לא הסיר את המחלל מנוגדת לפקודת מס הכנסה משהדוחות שהוגשו מאושרים על ידי רואה חשבון; כי רובן המכריע של עבירות אי הגשת דוח במועד אינן מטופלות במסגרת הפלילית; כי העונש שהושת על המבקש אינו הולם את העבירות שבהן הורשע וכי יש להקל בעונשו באופן משמעותי.

מנגד, סבורה המשיבה כי יש לדחות את הבקשה משזו אינה עומדת באמות המידה המצדיקות התערבות של בית משפט זה ב"גלגול שלישי". לשיטת המשיבה, משדחה בית המשפט המחוזי את טענת המבקש כי בגזר הדין התווספו

עובדות החורגות מהודאתו אין לאפשר למבקש במסגרת הבקשה לערוך "מקצה שיפורים", מה גם שהטענה אינה מבוססת ובנויה על קטעי משפטים שהוצאו מהקשרם; וכי אין ממש בטענתו לפיה עונשו נקבע על בסיס נימוקי חומרה שחרגו מהודאתו. עוד נטען כי בדיון פעלו הערכאות קמא משזקפו לחובתהמבקש את הימנעותו מהסרת מחדליו כמו גם, סירובן להניח לטובתו כי לא הרוויח ולא היה חייב בתשלום מס; כי טענתו של המבקש לפיה הסיר מחדליו נטולת בסיס משחלק מהדוחות שהגיש לא התקבלו על ידי פקיד השומה בהיותם דוחות משוערים וחסרים, וכי הגשת דוחות שלעצמה אינה בגדר הסרת מחדל; וכי טענתו של המבקש בעניין אכיפה בררנית לפיה נגד רוב החברות שלא מגישות דוחות במועד לא ננקט הליך פלילי, הינה טענה חדשה שאין להידרש לה, וממילא, הטענה נטענה בעלמא. לסיום, דוחה המשיבה גם את הטענה כי העונש חורג ממדיניות הענישה הנוהגת.

דיון והכרעה

4. לאחר עיון בבקשה על נספחיה ובתגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין. כאשר הבקשה ממוקדתבחומרת עונשו של המבקש, תינתן רשות הערעור רק במקרים חריגים בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות, אשר מצדיקים את התערבותו של בית משפט זה(רע"פ 6779/19 מפארג'ה נ' מדינת ישראל)(27.10.2019)). בענייננו, לא מצאתי כי הבקשה עומדת באחת מהעילות המנויות או כי העונש שנגזר על המבקש חורג ממדיניות הענישה הנוהגת והראויה וממילא, אינו חורג באופן קיצוני (ראו והשוו: רע"פ 3966/15 בני אבו ג'מיל בע"מ נ' מדינת ישראל)(9.6.2015); רע"פ 3137/04 חג'ג' נ' מדינת ישראל(18.4.2004)).

בדיון דחה בית המשפט המחוזי את טענתו של המבקש באשר לפגיעה באוטונומיה שלו בקבעו כי על ערכאות הערעור לבחון את העונש עצמו והתאמתו לעבירות בגין ניתן, וכי נוכח היקף העבירות, משכן, הישנותן, מדיניות הענישה הנוהגת, ועברו של המבקש הכולל עבירת מס, עומד העונש בהלימה למכלול הנסיבות. זאת ועוד, עיון בגזר דינו של בית משפט השלום, אינו תומך בטענת המבקש ל"החמרת העבירות" מעבר לאלו שבהן הודה. כך, אין ממש בטענתו של המבקש באשר להסרת המחדלים ומקובלים עליו דבריו של בית המשפט המחוזי לפיהם הגשת דוחות שנים לאחר המועד באופן שאינו מאפשר לרשויות לעמוד על מהימנות הדוח ולהגיע לשומת אמת, אינה מהווה הסרת מחדל, ולמצער, לא כזו אשר יש להתחשב בה (ראו והשווה: רע"פ 6095/06 לוי נ' מדינת ישראל)(5.11.2006)). לבסוף, טענתו של המבקש בדבר אכיפה בררנית הינה טענה חדשה ודי בכך כדי לדחותה (וראו רע"פ 8724/19 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (12.1.2020)), וממילא, נטענה בעלמא. משאלו פני הדברים, לא מצאתי מקום להתערבות בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

5. סוף דבר, הבקשה נדחת. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר דקל, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, ביום 1.6.2020 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ניתנההיום, י"טבניסןהתש"ף (13.4.2020).

ש ו פ ט
